

[Haunstrup Clemmensen.]

mange økonomiske debatter, vi har haft i dette ting, havde opstillet dette 12 punkts program, som man altså nu har taget sig på at gøre færdigt, eller færdigt er måske et lidt stærkt udtryk. Uden at være for sarkastisk — der har jo endnu ikke været så rig lejlighed til at studere det i alt for mange enkeltheder — så må man vel sige, at dette program indeholder meget nyt og meget godt, men det er i hvert fald efter vor opfattelse ikke alt det gode, der er nyt, og ikke alt nye, der er særlig godt. Men vi er naturligvis parat til at gå igennem — og det er muligt, der bliver lejlighed til det senere under denne debat — de enkelte punkter.

Jeg havde på et vist tidspunkt, da det blev bebudet i går, at der kom et sådant oplæg; håbet, at det var inspireret af hr. J. O. Krag's svenske partifælle, statsminister Olof Palme og hans grundsyn netop på økonomisk politik. Han udtalte for nylig på Svenska Mässen i Göteborg:

„Det kræver energi af statsledelsen at sige nej til overbud, både hvad angår løfter om lettelser i den økonomiske politik og de reformforslag, der ikke har dækning i statsfinanserne.“

Det er ikke sådan lige den overskrift, der måske passer bedst på de 12 punkter, men det er jo muligt, man efterhånden ad åre kan lære af det svenske socialdemokrati, hvis indstilling jo dog alligevel har været noget mere resultatrig, end det danske socialdemokratis hidtil har været.

Må jeg endelig vedrørende de dagsaktuelle spørgsmål understrege, at vi alle har en forpligtelse til at tilrettelægge den offentlige administration så rationelt som overhovedet muligt. Det forstås jeg socialdemokratiet også er enig med os i ifølge et af punkterne. Der er allerede her opnået overordentlig meget. Der er opnået overordentlig meget inden for finansministeriets område, inden for forsvarsministeriets område, inden for justitsministeriets område, inden for de danske statsbaner, og jeg kunne nævne en lang række andre områder, hvor man er

kommet meget langt i spørgsmålet om rationalisering, og hvor der er god grund til at glæde sig over det opnåede og erklære sig enig i, at der skal fortsættes med uformindsket styrke på disse felter.

Må jeg endelig i spørgsmålet om reformer, som er gennemført, understrege, at det kan jo somme tider være således både for store statsmænd, store admiraler og store politiske ordførere, at de sætter kikkerten for det blinde øje. Jeg förstod, at hr. Per Hækkerup slet ikke havde opfattet, at der var gennemført reformer i denne samling, og da hr. Per Hækkerup jo ønsker nøje at følge folketingets behandling af hvert enkelt af de vigtige lovforslag, så må det vel være naturligt at spørge, om hr. Per Hækkerup da helt er uden blik for, at der i fortsættelse af de mange reformer, der blev gennemført i sidste samling — og der blev gennemført mange og vidtgående reformer — er arbejdet videre inden for hele den vigtige sociale lovgivning med det enstrengede system, og at styrelsen på dette område nu bliver langt mere enkel og effektiv. Meget hurtigt har man fra socialministerens side taget resultatet af socialreformkommissionens første bind til sig og fremsat og nu fået gennemført lovforslag på dette område. Eller tag hele spørgsmålet om den nye arbejdsløshedslovgivning. Er det ikke reformer, der her er gennemført, af betydning for en meget stor del af landets befolkning og med et ganske klart socialt sigte? Eller tag spørgsmålet om decentraliseringen, der er videreført, og spørgsmålet også på disse områder vedrørende byrdefordelingen. Det er rørende, det er næsten gribende at høre, hvordan socialdemokratiet er utilfreds med, at der ikke er sket nok. Prøv at tænke på, hvor meget eller måske hvor lidt der skete i en tidligere regerings tid på disse områder, og hvor meget der i den korte periode efter regeringsskiftet er gennemført. Tænk på, at man er kommet videre i spørgsmålet om offentlighed i forvaltningen, om universitetsplaceringer, om universitetsstyrelsen, om uddannelsesstøtte, om hele den lægevidenskabelige